

"steeds inleveren"

Toen vijftien jaar geleden de diagnose Parkinson gesteld werd, raakte ik helaas mijn baan kwijt. Ik was laborante electronisch hersenonderzoek (EEG) en dat is nogal precies werk, waarbij je geen bevende handen kunt gebruiken. Ik had grote moeite met het feit dat ik zomaar een uitkering kreeg, dus heb ik me op het vrijwilligerswerk gestort. Patiënten enquêteren, de Wereldwinkel, de kerk. Het hield me bezig en ik ging ook gedichten schrijven, die onder meer in het plaatselijk weekblad gepubliceerd werden.

Gedurende het ziekteproces moest ik steeds meer inleveren. Van het vrijwilligerswerk bleef alleen nog het bijbelgroepje over. Ik zou dolgraag meer doen, maar het zit er niet in. Ik wil zelfstandig blijven en ik zal alles in het werk stellen om dat ook te bereiken.

Ik ben niet zielig en wil dat ook niet gevonden worden. Er zijn andere dingen voor in de plaats gekomen. Wat alleen wel pijn doet zijn sommige opmerkingen als: Ben je dronken? Leegloper, je kunt toch wel thuiswerk gaan doen, je zit toch ook achter de pc?

Jammer dat mensen zo gauw een oordeel klaar hebben.

© maart 2010, Alida, BasicPublishing.nl